

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De deposito: & quòd summo studio ac fide illud custodire oporteat, nec in
eius, qui deposuit fraudem quicquam moliri. cap. xliiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

De deposito: & quod summo studio ac fide illud custodire oporteat, nec in eius, qui deposuit, fraudem quicquam moliri.

CAP. XLIII.

Exod. 22.

QUIS commendauerit amico pecuniam, aut vas in custodiam, & ab eo, qui custodierat, furto ablata fuerint, si inuenitur fur, duplum reddet: si latet fur, dominus domus applicabitur ad Deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, ad perpetrandam fraudem. Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, nullusque hoc viderit: iusiurandum erit in medio, quod non extenderit manum in rem proximi sui: suscipietque Dominus iuramentum: & ille reddere non cogetur. Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. Si comestum à bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituet.

De Presbyteris.

CAP. XLV.

Eusebii

Nota aduersus sacramentarios.

ULTI peccatores, cum presbyteri sint, sacris operantur, nec Deus eos auersatur: Verum per Spiritum sanctum proposita dona consecrat. Ac panis quidem pretiosum Domini corpus efficitur, poculum autem pretiosus Domini sanguis. Sunt igitur, qui se rem aequam ac rationi consentaneam facere putent, cum ab ipsis epulo sacro excipi recusant, nescientes videlicet hinc se grauius condemnari. Quis enim es tu, qui praefectum tuum atque antistitem iudicas? An non Apostolum dicentem audisti, Principi populi tui non maledices? Ac rursum, Tu quis es qui alienum seruum iudicas? Domino suo stat, aut cadit. Ecquando nosti ouem pastori salutem attulisse? Tunc aduersus pastorem accusationem instituis? Certè quemadmodum pecus rationis expers dentes aduersus pastorem acueri non potest: sic nec ratione praeditam ouem ad accusandum pastorem linguam acueri conuenit. Tu qui ab eo erudiris ac velut manu duceris, ipsum arguendi ac iudicandi potestatem non habes: quemadmodum dixit Apostolus, Nolite ante tempus iudicare, donec veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit vnicuique à Deo. Penes ipsum de te sententiam ferendi potestas est. Qui autem ipsum iudicat, Dominus est. Ac rursum, Nolite iudicare: & non iudicabimini. Tu, quem debes, honorem ac venerationem redde, velut his verbis Paulus te admonet, Reddite omnibus debita: cui tributum tributum, cui honorem honorem. Fac, quae regula poscit, expleas. Primitias frugum tuarum Ecclesiae offer, non curiosius inquirens quonam pacto expendatur. Quod si iudicare tibi cordi est (id quod tibi minime permittitur) in animae tuae penu ingredi: nosce quae in conscientia tua insint: hoc est, an non eadem perpetraris, an non adulterium aut stuprum admiseris, an non auaritia studueris, an non aliena eripueris, an non maledictis quinquam incesaueris, an non pereraueris, an non mendacio te obstrinxeris, denique an non quippiam eorum, quae legibus diuinis interdicta sunt, egeris. Atque ita in praefectum tuum censuram tibi arripere non licet. Quocirca suas quisque actiones inspiciat, ac de proximo suo pronuntiare superseadet. Quod si quis neglectis iis, quae à me commemorata sunt, ad proximi accusationem linguam confert, mercedem ipse quoque suam primo quoque tempore expectet. Quae enim quippiam proximo suo fecerit, haec ipse etiam sese recepturum esse non dubitet, quemadmodum à Domino dictum est, Qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Vnusquisque nostrum ad opera sua animum aduertat. De nostris ipsi vitis in cura & sollicitudine versentur: & de iis iudicium nobis ne arrogemus, de quibus iudicare minime iussi sumus. Ceterum ipse quoque sacerdos singulari erga plebem affectu esse debet, atque ante omnia pro eorum salute toto pectore Deum precari (quemadmodum dixit Dominus, Bonus pastor animam suam ponit pro ouibus suis) laboranti opem ferre, merenti consolationem adhibere

Act. 23.

Exod. 22.

Rom. 14.

1. Cor. 4.

Mat. 7.

Rom. 13.

Mat. 7.

Io. 10.